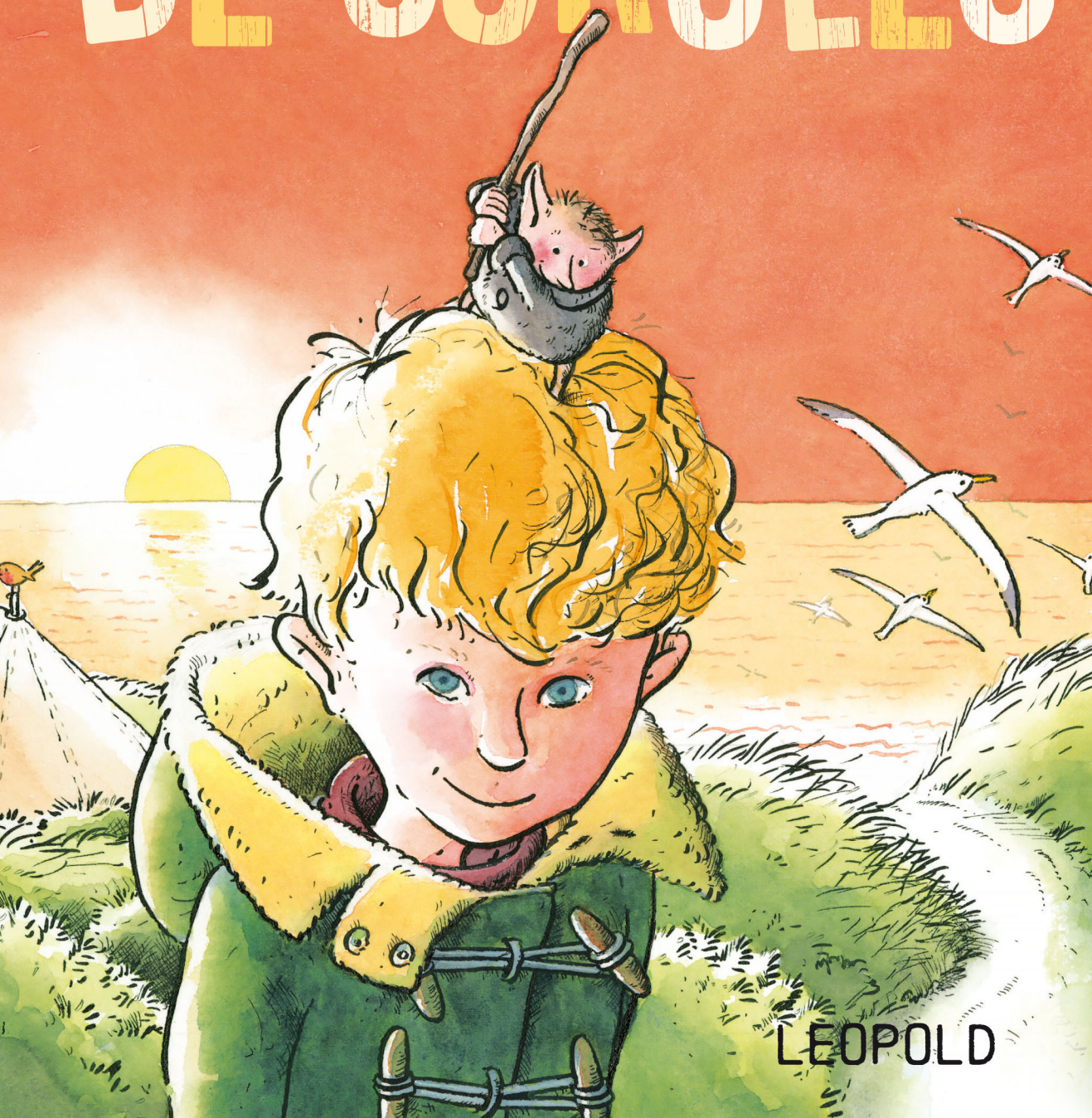

JOCHEM MYJER

DE GORGELS

LEOPOLD

Jochem Myjer

DE GORGELS

Illustraties Rick de Haas

Leopold / Amsterdam

DE ANDEREN

35

Melle had nu de kans om de Gorgel goed te bekijken.
Hij zag de grote ogen en de gekke lange harige oren.
Hij begreep ook waarom hij de Gorgel een 'bolletje wol' had genoemd. Bobba droeg een jas van schapenvacht.
Uit de wollen jas staken gespierde armpjes en beentjes. De Gorgel zag er tof uit.
Bobba pakte zijn stok en ging net als vorige keer op de rand van het bed zitten. Hij keek Melle aan.
'Jij-kan-Bobba-dus-gewoon-zien-zeg-maar-of-niet-of-wel,' zei Bobba. Melle moest heel goed luisteren, want Bobba sprak net zo snel als hij kon rennen.
Melle knikte. 'Mijn vader zegt altijd dat ik superogen heb.'
Bobba keek naar Melle en keek hem met nog grotere ogen aan.
Melle hoorde Bobba zachtjes mompelen. 'Net-als-de-Krulman, net-als-de-Krulman,' zei hij snel achter elkaar.
'Wat zeg je?' vroeg Melle. 'De Krulman, wie is dat?'
Bobba schrok. 'Nou, eh, niets, zeg-maar. De-Krulman-kan-ook-Gorgels-zien, zeg-maar.'
Melle dacht terug aan het telefoongesprek van zijn vader.
Die bromstem aan de andere kant van de lijn kon ook Gorgels zien.
Was die meneer misschien de Krulman?
'Bobba-is-zeg-maar-de-beste-Waakgorgel. Jij-bent-helemaal-veilig-bij-Bobba. Jou-kan-helemaal-niets-gebeuren-zeg-maar. Moet-je-kijken,' zei Bobba.
Hij wipte van het bed en zwaaide gevaarlijk met zijn stok heen en weer.

Dan weer achter zijn rug. Dan weer boven zijn hoofd.
 De stok ging razendsnel door zijn kleine handjes.
 Melle klapte zachtjes in zijn handen toen de Gorgel klaar was.
 Bobba maakte een buiging en Melle zag zijn wangen rood worden.

‘Waar moet je mij tegen beschermen?’ vroeg Melle.
 Het gezicht van Bobba werd in één keer weer wit.
 ‘Bobba-gaat-daar-helemaal-niets-over-zeggen-zeg-maar,’ zei Bobba.
 ‘Dat-is-allemaal-veel-te-eng-voor-jou. Daar-ben-jij-veel-en-veel-te-jong-voor.’

‘Ik word er gek van,’ zei Melle boos. ‘Iedereen vindt mij te jong! Ik ben niet bang. Ik wil het gewoon weten!’

Melle keek Bobba zo boos mogelijk aan. Maar dat hielp niet, Bobba liet niets los.

Melle dacht even na. ‘Dan pak ik je stok af!’

Dat meende hij natuurlijk niet, maar hij moest iets proberen.

37

Bobba schrok. Hij keek eerst naar zijn stok en toen weer naar Melle. Hij twijfelde maar liep toen langzaam naar Melle.

Hij boog zich naar hem toe en fluisterde in zijn oor: ‘De-Anderen.’ ‘Wie zijn toch de Anderen?’ vroeg Melle.

Toen dacht hij aan... ‘Bedoel je Brutelaars?’ riep hij.

Bobba’s mond viel open. ‘Ssssst!’ siste hij. ‘Niet-zo-hard-joh-zeg-maar-hoe-weet-jij-dat?’

‘Uit een boek,’ zei Melle trots.

DE R IN DE MAAND

38 'Wat zijn Brutelaars?' vroeg Melle. 'En wil je iets langzamer praten? Dan kan ik je beter verstaan.'

Bobba knikte.

'Dat gaat Bobba jou haarfijn en helemaal uitleggen zeg maar,' zei Bobba langzaam. 'Maar dan moet jij absoluut niet mijn stok afpakken. Dat moet je Bobba beloven, zeg maar, of niet, of wel.'

Melle keek Bobba de Gorgel ernstig aan en zei plechtig: 'Ik beloof het.'

Bobba schraapte zijn keel en begon zachtjes te vertellen.

'Brutelaars zijn, zeg maar, de allergemeenste wezens van de hele wereld. Ze hebben een grote mond. En een lange neus. Met allemaal wratten en pukkels. Ze stinken helemaal naar verrotte zweetsokken, maar dan veel en veel en veel erger.'

Bobba kneep zijn neus dicht met zijn vingers. 'Blèèèèh.'

Melle kende die geur wel. Als zijn vader had gevoetbald, stonk het hele huis naar zijn zweetsokken.

'Als de Brutelaars in jouw mond blazen, zeg maar, dan word jij heel erg ziek. Helemaal. Ze komen zeg maar altijd als de R in de maand zit,' zei Bobba.

Melle dacht na: de R in de maand.

‘JanuaRi, FebruaRi, MaaRt, ApRil, SeptembeR, OktobeR, NovembeR en DecembeR.’

Dat had hij niet zo lang geleden op school geleerd.

Bobba knikte bewonderend.

‘Ben jij wel eens helemaal ziek geweest, of niet, of wel?’ vroeg Bobba aan Melle.

Melle knikte. Hij was een paar maanden geleden ziek geweest.

Het was begonnen met pijn in zijn keel. En toen werd zijn voorhoofd heel heet.

Hij had ook nog in de wc gespuugd en was drie dagen niet naar school geweest.

Bobba fluisterde: ‘Toen heeft een Brutelaar jou, zeg maar, in je mond geblazen.’

Melle schrok. Dat was inderdaad een eng idee.

‘Soms zijn er meerdere Brutelaars in een kamer. En als ik dan vecht met de ene blaast die andere in jouw mond. Maar Bobba-gaat-jou-nu-helemaal-beschermen.’ Hij begon weer sneller te praten. ‘Bobba-is-de-beste Waakgorgel-van-de-hele-wereld!’

Bobba stopte even en keek snel om zich heen. Er was niets te zien.

Melle gaapte.

Bobba zei: ‘Jij bent helemaal moe. Bobba gaat morgen verder vertellen.’

‘Ja maar, ik heb nog zoveel vragen,’ zei Melle.

‘Morgen... morgen,’ zei Bobba.

Melle gaapte weer.

Plotseling maakte Bobba een laag, vreemd zoemend geluid en hij wiegde met zijn lichaampje heen en weer voor de ogen van Melle.

Melle werd er slaperig van. Even later hoorde hij niets meer.